

Список використаних джерел:

1. Конституція України. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1996. № 30.Р.2 URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>

2. Горбачов О.В. Матеріали науково-практичного семінару Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ від 25.05.2017 року. «Окремі аспекти законодавчого забезпечення використання можливостей громадян у протидії злочинності в негласній формі».

3. Гостіщев О.Є. Матеріали науково-практичного семінару Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ від 25.05.2017 року. «Організація оперативно-розшукової протидії злочинам підрозділами кримінальної поліції відділів територіальних органів Національної поліції України : сучасний стан та проблеми».

Давиденко А.Д.

здобувач вищої освіти 3 курсу ННІП ПФПНП

Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Санакосв Д.Б.

кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри фінансових та стратегічних розслідувань Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ АНТИКОРУПЦІЙНИХ ЗАДАЧ

Корупція – це соціальне явище з яскраво вираженим політичним характером. Корупція часто призводить до закінчення кар'єри політиків та державних службовців, а також до зміни політичних режимів, занепад держав тощо.

Метою моєї роботи є проаналізувати проблему протидії корупції на державній службі, визначити вихідні умови виникнення корупції на рівні державної служби, обґрунтувати сутність та зміст адміністративно-правових заходів щодо протидії корупції в сфері державної служби.

Відомо, що корупція найбільш негативно впливає на розвиток економіки та соціальної інфраструктури, насамперед на державну службу та владу. Через значну корупцію частина державних службовців витісняється зі сфери вільних чиновників. Причиною є, насамперед, те, що люди починають вимагати гроші за ті послуги, які мають надаватися безкоштовно. Обов'язкові послуги у сфері освіти, охорони здоров'я, соціального забезпечення: безкоштовна державна освіта, соціальні та адміністративні послуги та інше.

Корупція дозволяє тим, хто порушує закон, ухилятися від юридичної відповідальності. Це породжує безкарність та знижує авторитет судових та правоохоронних органів, а також державних органів загалом в очах громадян,

що в кінцевому підсумку призводить до небезпечного явища – правового нігілізму [1]. Різні об'єктивні та суб'єктивні фактори сприяють зростанню корупції, особливо хабарництва, що є її найбільш соціально небезпечним проявом.

Сьогодні у світі немає жодної держави, де б взагалі не було корупції. Однак у багатьох промислово розвинутих зарубіжних країнах діє система припинення корупції – небезпечного соціального явища, яке створило атмосферу нетерпимості в суспільстві.

Корупція як масове соціальне явище в системі державної влади, а також у системі державна служба ще не отримала необхідного громадського осуду. Представники бізнес-спільнот, а часто й громадяни, які не є підприємцями в цілому є толерантним до корупції серед урядовців, і багато хто вважає, що корупція може вирішити багато проблем. А деякі урядовці думають про хабарі майже як «законна» форма додаткової оплати їхньої праці.

Ефективність застосування адміністративно-правових засобів запобігання корупції на державній службі полягає в ряді правових, організаційних, технічних та політичних, але насамперед – від точного визначення її специфічних ознак у сфері державного управління.

Зараз держава визнала існування суспільно небезпечної загрози корупції, а також її широке та систематичне поширення в різних державних органах і системах. Наслідки корупції завжди впливають на рівень розвитку соціальної та економічної інфраструктури держави. Як вже зазначалося - найбільша загроза політична і адміністративна корупція, а також корупція в судовій системі та правоохоронних органах.

Запобігання корупції є поширеною правовою проблемою. Хочу наголосити, що до боротьби та запобігання корупції мають бути залучені норми всіх галузей права. Проте слід зазначити, що основні інструменти, які слід використовувати для запобігання корупції на державній службі, тобто адміністративно-правові інструменти.

Більшість адміністративних справ з ознаками корупції подають скаргу на неправомірні дії посадових осіб та державних службовців. Статистика свідчить, що за рік виникає близько 120 тис. таких скарг [2]. Часто у публічно-правових спорах судова влада самовільно залучає своїх учасників у корупційних інтересах закону.

Висновки. Таким чином, необхідно використовувати всі законні засоби для ефективної боротьби з корупцією на державній службі. Однак центральне місце в механізмі протидії корупції на державній службі слід відвести адміністративно-правовим засобам. Це пов'язано з тим, що норми адміністративного права визначають режим державної служби, визначають режим державного управління в цілому, регулюють надання послуг юридичним особам, а також відносини різних суб'єктів у сфері виконавчої влади.

Список використаної літератури:

1. Баранов-Мохорт С.М. Стратегія запобігання і протидії корупції

(адміністративно-правовий аспект) / С.М. Баранов-Мохорт // Форум права. – 2012. – № 1. – С. 65–70.

2. Про засади запобігання і протидії корупції : Закон України від 7 квітня 2011 року № 3206-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 40. – Ст. 404.

Дердель С.Ю.

здобувач вищої освіти 4-го курсу
факультету підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції
Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Кисельов А.О.

кандидат юридичних наук, доцент кафедри оперативно-розшукової
діяльності ФПФПКП Дніпропетровського державного університету
внутрішніх справ

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ КОНФІДЕНЦІЙНОГО (НЕГЛАСНОГО) СПІВРОБІТНИЦТВА З НАЦІОНАЛЬНОЮ ПОЛІЦІЄЮ З ПИТАНЬ ПРОТИДІЇ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ

На основі Конституції України розроблені принципи оперативно-розшукової діяльності і конфіденційного співробітництва громадян з оперативними підрозділами Національної поліції України. До них належать: верховенства права, законність, дотримання прав і свобод людини. Ці конституційні принципи знайшли своє нормативно-правове закріплення у ст. 4 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність» [1].

Принципи конфіденційного співробітництва є керівними принципами, нехтування якими негативно вплине на діяльність оперативних підрозділів. Проаналізувавши принципи оперативно-розшукової діяльності, ми виділили найбільш необхідні для використання в межах конфіденційного співробітництва з Національною поліцією.

Найважливішими для конфіденційного (негласного) співробітництва є такі галузеві принципи ОРД:

а) конспірації, що забезпечує зберігання в таємниці від об'єктів ОРД та їх оточення фактичних цілей, завдань, заходів і засобів здійснюваної оперативно-розшукової діяльності;

б) добровільності залучення осіб до виконання завдань ОРД;

в) конфіденційності в довірчих стосунках оперативних підрозділів із такими особами;

г) забезпечення безпеки, а також правового й соціального захисту осіб, які сприяють оперативно-розшуковій діяльності [2, 37].

Перший принцип, на якому базуються конфіденційні відносини, тлумачиться так: уповноважена особа, залучаючи до конфіденційного